Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik 2013-14
L 7 - Bilag 1
Offentligt

LANDSFORENINGEN AF
FORSVARSADVOKATER

FORMAND:
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
pr. e-mail: asyl.visumkontoret@jm.dk

Sagsnr. 2012-969-0039 – Høring: lovforslag om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen) (Dok. 847699)

Ved e-mail af 22. august 2013 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater, om en udtalelse om lovforslag om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen). Sagen har været behandlet i Landsforeningens bestyrelse, der herefter kan udtale følgende:

Landsforeningen kan kun være tilfreds med, at der nu gives en mere reel prøvelsesadgang i forbindelse med udsendelser mv. efter Dublin-forordningen.

Der er imidlertid tale om meget korte frister for asylansøgeren til at indgive en klage. I lovforslaget er der foreslået en klagefrist på 7 dage. Klagefristen forekommer navnlig kort, idet asylansøgere hører til blandt de svageste grupper i samfundet, ligesom der kan være langsommelig postgang i asylcentrene. Endvidere kan det forhold, at asylansøgerne skal have sproglig og juridisk bistand, inden man kan afgøre rimeligheden i en klage, gøre fristen særdeles kort. En klagefrist på 14 dage ville således være mere passende.

København, den 13. september 2013

Henrik Stagetorn
Formand

Advokatrådet

ADVOKAT SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

asyl.visumkontoret@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 20. september 201
SAGSNR.: 2013 - 2588
ID NR.: 254086

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Ved e-mail af 22-08-2013 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

1. Generelt

Overordnet set er lovforslaget positivt, idet det indeholder en række forbedringer af retssikkerheden for de berørte udlændinge.

Det drejer sig først og fremmest om klagesagsbehandlingen, som overgår fra Justitsministeriet til Flygtningenævnet, at klager automatisk tillægges opsættende virkning, at der gives mulighed for gratis retshjælp (hos Dansk Flygtningehjælp), og at betingelserne for frihedsberøvelse tydeliggøres og strammes (frihedsberøvelse forudsætter en "væsentlig risiko" for, at den pågældende forsvinder, og der fastsættes frister for opretholdelsen af frihedsberøvelsen.)

Der er dog flere forhold, som giver anledning til væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

2. Klagefrist, lovforslagets pkt. 20

Der er fastsat en kort klagefrist på 7 dage fra tidspunktet, hvor Udlændingestyrelsens afgørelse er modtaget af ansøger. Det er samtidig bestemt, at klagefristen er absolut således, at der sker afvisning af klager som indgives efter fristen.

Advokatrådet modsætter sig at klagefristen gøres absolut. Årsagen er, at en absolut klagefrist indebærer en væsentlig risiko for at der træffes forkerte afgørelser. Det kan typisk ske i den situation, hvor der, efter udløbet af 7 dages-fristen, fremkommer

væsentlige nye oplysninger, som giver en ansøger anledning til at klage. Det kan være oplysninger om en ægtefælle eller et barns opholdssted, om humanitære forhold (sygdom) eller om en ændrede forhold i modtagelandet.

For at sikre at Flygtningenævnet træffer materielt rigtige afgørelser, bør der derfor være en dispensationsmulighed således, at Flygtningenævnet kan træffe beslutning om at behandle klager, som er indkommet efter 7 dages-fristen.

Der bør endvidere være en mulighed for genoptagelse af sager, som er afgjort af Flygtningenævnet, hvilket vil være relevant i helt særlige tilfælde, hvor der opstår nye væsentlige omstændigheder i perioden mellem Flygtningenævnets afgørelse og den faktiske udsendelse til modtagelandet.

3. Frist for skriftligt indlæg

Hvis Udlændingestyrelsen ikke allerede har modtaget et skriftligt indlæg på tidspunktet, hvor modtagelandet accepterer overførslen, meddeler Udlændingestyrelsen en frist på 3 dage for indgivelse af et indlæg. Fristen er absolut, og indlæg indgivet efter fristen indgår ikke i klagesagens behandling.

For det første bemærkes, at 3 dages-fristen ikke er fastsat i lovteksten, men i lovens forarbejder. Henset til at fristen er særdeles kort og er absolut, bør den naturligvis være en del af lovteksten.

Det er endvidere Advokatrådets opfattelse, at fristen er for kort, og at der bør fastsættes en længere frist således, at ansøger har en reel mulighed for, eventuelt med advokatbistand eller bistand fra Dansk Flygtningehjælp, at udarbejde et seriøst skriftligt indlæg. I det omfang ansøger gør brug af juridisk bistand, vil der skulle arrangeres et møde med tolkebistand, hvorefter der skal udarbejdes et indlæg, som skal fremsendes til Udlændingestyrelsen. Det foreslås, at 3 dages-fristen forlænges til en 10 dages frist.

Det er endvidere problematisk at fristen er absolut, jf. Advokatrådets bemærkninger i afsnittet ovenfor om klagefristen på 7 dage. Realiteten er, at Flygtningenævnet risikerer at befinde sig i den barokke situation, at man er nødt til at afgøre en sag med negativt udfald, selvom man er bekendt med et skriftligt indlæg med oplysninger, som ville føre til det modsatte resultat. Den absolutte frist indebærer således en risiko for, at Flygtningenævnet træffer materielt forkerte afgørelser.

Det fremhæves, at det i asylsager er helt fast praksis i Flygtningenævnet, at samtlige oplysninger, som foreligger på beslutningstidspunktet, tages i betragtning ved sagens afgørelse. Formålet er selvsagt at sikre, at der træffes materielt rigtige afgørelser.

4. Frister for frihedsberøvelse, lovforslagets pkt. 8

Advokatrådet bemærker, at frihedsberøvelse ikke bør kunne opretholdes i sager, hvor det anmodede land har afvist Udlændingestyrelsens anmodning om en overførsel. Der bør således ske løsladelse, senest når der foreligger en afvisning fra et modtageland.

Situationen er relevant, hvor Udlændingestyrelsen har modtaget en afvisning, og herefter anmoder modtagelandet om at genoverveje sagen. Der er ikke fastsat frister for modtagelandets svar i denne situation, som derfor kan medføre en længerevarig frihedsberøvelse af en ansøger, der allerede er afvist en gang af modtagelandet.

Med venlig hilsen

Lars Økjær Jørgensen

Børnerådet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København den 19.09.2013
J.nr 3.5.10/AMC

Gennemførelse af Dublin III forordningen

I Dublin III forordningen er indføjet flere afsnit om hensynet til barnets tarv. Det gælder fx betragtning nr. 13, som nævner, at medlemsstaterne først og fremmest bør tage hensyn til barnets tarv og betragtning nr. 16 om familiens enhed. Det er Børnerådets opfattelse, at betragtning nr. 16 med fordel kan fremhæves i den foreslåede lovændring. På den måde vil loven anerkende det store savn af familiemedlemmer, som børn i asylcentre meget ofte har.[1]

I Artikel 8 fremgår det, at hvis asylansøgeren er en uledsaget mindreårig, så er det den medlemsstat, hvor den mindreåriges familiemedlemmer opholder sig lovligt, der er ansvarlig for asylsagens behandling, under forudsætning af, at dette tjener den mindreåriges tarv bedst. Hensynet til den mindreåriges tarv er et helt gennemgående hensyn i Artikel 8, og derfor mener Børnerådet, at dette hensyn bør vægtes tilsvarende højt i den danske lovgivning. Herunder er det afgørende, at der består en tryg og velkendt relation mellem den mindreårige og familiemedlemmet, så den mindreåriges tarv tilgodeses.

Barnets tarv eller hensynet til barnets bedste nævnes imidlertid slet ikke i den foreslåede lovændring Børnerådet vil derfor anbefale, at hensynet til barnets bedste skrives ind i Udlændingeloven, så loven i både ordlyd og hensigt er i overensstemmelse med Børnekonventionen på dette væsentlige punkt.

Med venlig hilsen

Per Larsen
Formand for Børnerådet

Søren Gade Hansen
Chefkonsulent

[1] Se 'Helst skal man have en god barndom' – en supplerende statusrapport med børns perspektiver til FNs Komité for Barnets Rettigheder, Børnerådet 2009

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
asyl.visumkontoret@jm.dk

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
Borgergade 10, 3.sal
DK-1300 København K
www.flygtning.dk

19.09.2013

Høring vedr. udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Dansk Flygtningehjælp har modtaget ovennævnte udkast til lovforslag i høring den 22. august 2013 med frist for bemærkninger den 19. september 2013.

Dansk Flygtningehjælp finder som udgangspunkt det fremsendte udkast til lovforslag positivt, da det rummer vigtige forbedringer i procedurerne for overførsel i henhold til Dublin-forordningen.

Dansk Flygtningehjælp finder det særligt positivt, at klagesagsbehandlingen vedrørende afgørelser om overførsel i henhold til Dublin-forordningen foreslås varetaget af Flygtningenævnet, at klager tillægges opsættende virkning, at ansøgerne gives mulighed for gratis retshjælp, samt at reglerne omkring frihedsberøvelse strammes.

Dansk Flygtningehjælp påtager sig gerne opgaven med at yde retshjælp til asylansøgere, som påtænkes overført i henhold til Dublin-forordningen. Det er naturligvis afgørende herfor, at der afsættes de fornødne ressourcer til opgaven. Dansk Flygtningehjælp har den nødvendige ekspertise og erfaring til at varetage denne opgave, som er fint i tråd med vores mandat og øvrige opgaver.

Meddelelse om afgørelse om overførsel
I bemærkningerne til udkastet til lovforslag forudsættes det flere steder, at beslutningen om at anmode et andet medlemsland om overførsel finder sted i forbindelse med oplysnings- og motivsamtalen, og at meddelelse om afgørelsen og oplysning om retsmidler, frister og retshjælp jfr. Dublin-forordningens art. 26 således kan gennemføres i forbindelse med denne samtale. Dansk Flygtningehjælp finder denne ordning positiv, da den personlige samtale giver bedre mulighed for at forklare proceduren, herunder klageadgang, mulighed for retshjælp mv.

Ifølge Flygtningehjælpens erfaringer besluttes det imidlertid ofte først på et senere tidspunkt at anmode om overførsel. Dette kan skyldes, at der først skal gennemføres aldersundersøgelser, forespørges på ambassaden om der er udstedt visum eller andre forhold skal undersøges. Det synes ikke klart at fremgå af lovforslaget eller bemærkningerne, hvordan man i sådanne tilfælde

vil opfylde kravene i Dublin-forordningens art. 26 om meddelelse af afgørelsen og oplysning om retsmidler, frister, retshjælp mv.

Klageadgang til Flygtningenævnet
Som nævnt indledningsvist finder Dansk Flygtningehjælp det meget positivt, at klagesagsbehandlingen overføres fra Justitsministeriet til Flygtningenævnet og håber hermed, at der i sager vedrørende overførsel i henhold til Dublin-forordningen kommer større fokus på flygtninge og asylansøgeres rettigheder og behov for beskyttelse.

I forlængelse heraf ønsker Dansk Flygtningehjælp at understrege, at en afgørelse om overførsel i henhold til Dublinforordningen er langt mere end blot et processuelt spørgsmål, som det ellers fremgår af bemærkningerne. Afgørelser om overførsel af en asylansøger til et andet land kan have store konsekvenser for den enkelte og det er samtidig en afgørelse, der nødvendigvis må være baseret på en grundig og konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder ansøgers personlige forhold og forholdene i det land, ansøger påtænkes overført til. At sidstnævnte skal indgå i afgørelsen følger af Dublin-forordningens art. 3, stk. 2 og er desuden fastslået i flere domme fra både Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU-Domstolen.

Af hensyn til en hurtig sagsbehandling og i lyset af, at nævnsformanden og næstformændene er dommere og et betydeligt antal af sagerne må formodes at være ukomplicerede, har Dansk Flygtningehjælp for så vidt ingen indvendinger imod en hovedregel om, at sagerne afgøres af formanden eller en næstformand alene, som foreslået i en ny § 53, stk. 8, 1. punktum. Imidlertid finder vi, at bestemmelsens 2. punktum bør ændres, så der kan ske henvisning til behandling i nævnet i f.eks. 'særlige tilfælde' frem for kun i 'helt særlige tilfælde'. At begrænse muligheden for at henvise sager til behandling i nævnet til *helt særlige* tilfælde forekommer både at være uhensigtsmæssigt og usædvanligt. Som nævnt ovenfor kan disse sager have store konsekvenser for ansøger og kræve vurderinger af bl.a. rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser.

Dansk Flygtningehjælp finder det derfor vigtigt, at der ikke udvises tilbageholdenhed i forhold til at henvise sager til behandling i nævnet. Særligt sager indeholdende principielle spørgsmål vedrørende f.eks. forholdene i modtagelandene eller betydningen af, at ansøger er syg eller på anden måde sårbar, samt fastlæggelse og ændringer af nævnets praksis i øvrigt bør henvises til behandling i nævnet. Det bør derfor heller ikke kun være spørgsmål af "væsentlig principiel betydning", der henvises til nævnet, men blot spørgsmål af "principiel betydning", jf. bemærkningerne til § 53, stk. 8. I samme forbindelse bemærkes, at vi forudsætter at Flygtningenævnet præjudicielt kan forelægge sager af principiel betydning for EU domstolen.

Dansk Flygtningehjælp ønsker desuden at foreslå, at Flygtningenævnets sekretariat f.eks. kvartalsvis afrapporterer til Flygtningenævnets Koordinationsudvalg om sager vedr. klage over overførsel, som er afgjort af formanden eller en næstformand alene.

Det forudsættes i bemærkningerne til udkastet til lovforslag, at Flygtningenævnet ved overtagelse af opgaven som klageinstans tager udgangspunkt i den gældende praksis på området. Dansk Flygtningehjælp ønsker her at understrege, at de gennemførte ændringer i Dublin-forordningen er betydelige og er gennemført med henblik på at rette op på en række mangler og for at styrke beskyttelsesniveauet. Det må forventes, at disse ændringer vil afspejle sig i en ændret praksis.

Klagefrister

Ifølge udkastets forslag til en ny § 53a, stk. 1, 2. pkt. skal der gælde en frist på 7 dage for at klage over en afgørelse om overførsel. I bemærkningerne til udkastet til lovforslag forudsættes det, at der i tiden mellem den betingede afgørelse om overførsel og den anmodede medlemsstats accept vil være tid til at forberede klagen, samt at skriftlige indlæg indgives hurtigst muligt og som hovedregel inden den anmodede medlemsstats accept af overførslen.

Ifølge Dansk Flygtningehjælps erfaringer kan perioden fra anmodning om overførsel til accept af overførsel svinge fra få dage til adskillige uger/måneder. Ansøger eller dennes repræsentant vil således ikke vide, hvornår fristen for at indgive skriftligt indlæg er, hvilket kan medføre, at den effektive klageadgang gøres illusorisk.

Særligt i de tilfælde, hvor ansøger først beslutter at klage efter oplysnings- og motivsamtalen, kan det blive vanskeligt at overholde den stramme tidsfrist, da partsrepræsentanten skal indkalde ansøger og tolk til en samtale, afholde samtalen og udarbejde et indlæg, som skal fremsendes til Udlændingestyrelsen inden for max. 3 dage. I nogle sager vil der desuden skulle indhentes lægeoplysninger, samt specifikke baggrundsoplysninger eller anden relevant dokumentation.

Derudover forekommer det principielt problematisk, at en klage skal være indgivet på et tidspunkt, hvor den afgørelse, der klages over, stadig har karakter af en betinget afgørelse.

Et krav om at det skriftlige indlæg skal være indgivet inden den anmodede stat har accepteret overførslen indebærer desuden et problem i forhold til at sikre en effektiv klageadgang, da en effektiv klageadgang må forudsætte, at alle relevante omstændigheder er kendte. I forhold til at klage over en afgørelse om overførsel kan det være vigtigt at vide, om der er tale om 'accept by default' eller, hvis der er tale om en eksplicit accept, at kende grundlaget for accepten. Ifølge Flygtningehjælpens erfaring er grundlaget for at acceptere overførsel ikke altid identisk med baggrunden for anmodningen. Fristen for at indgive et skriftligt indlæg bør naturligvis ikke ligge på et tidspunkt, hvor omstændigheder relevante for klagen derfor endnu ikke er kendte.

Flygtningehjælpen finder derfor, at fristen for at klage ikke bør ligge før accept fra den anmodede medlemsstat og at fristen for indgivelse af skriftlige indlæg tidligst er f.eks. 7 dage efter at, udlændingen eller dennes repræsentant har modtaget meddelelse om, at overførsel er accepteret.

Som følge af disse forhold, skal Dansk Flygtningehjælp videre foreslå at man fjerner den i bemærkningerne foreslåede 3-dages absolutte frist for indgivelse af indlæg i tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen ikke har modtaget et skriftligt indlæg på tidspunktet for den anmodede medlemsstats accept. Som minimum finder Flygtningehjælpen, at det bør præciseres, at 3-dages fristen naturligvis ikke kan udløbe før den lovbestemte 7-dages frist for at indgive klage. Flygtningehjælpen finder det i øvrigt uhensigtsmæssigt at fastsætte frister i bemærkningerne til et lovforslag.

Derudover finder Dansk Flygtningehjælp, at det er afgørende, at der kan dispenseres fra både fristen for at klage og en evt. frist for at indgive indlæg. Ikke mindst hvis forudsætningerne om meget kort sagsbehandlingstid i Flygtningenævnet brister, kan det være nødvendigt at kunne dispensere fra disse frister, da nye væsentlige omstændigheder i så fald kan opstå. Nye væsentlige omstændigheder kan f.eks. være nye oplysninger om en ægtefælles opholdssted, opstået sygdom eller ændrede forhold i modtagelandet.

Derudover finder Dansk Flygtningehjælp, at der er behov for, at disse sager i særlige tilfælde kan genoptages. I bemærkningerne til lovforslaget forudsættes det, at udsendelsen kan finde sted i løbet af ca. 10 dage efter endelig afgørelse om overførsel. Ifølge Flygtningehjælpens erfaringer er realiteterne dog, at udsendelse ofte trækker ud - i nogle sager endog ganske længe. I sådanne tilfælde kan der opstå nye væsentlige omstændigheder som beskrevet ovenfor, som nødvendiggør en fornyet vurdering af spørgsmålet om overførsel i henhold til Dublin-forordningen.

Frihedsberøvelse med henblik på overførsel
Som nævnt indledningsvist finder Dansk Flygtningehjælp den foreslåede skærpelse omkring adgangen til frihedsberøvelse meget positiv. Dog finder vi, at det ville være naturligt at lade det ekstra kriterium om, at der skal være 'væsentlig risiko' for, at personen forsvinder, gælde for alle typer frihedsberøvelse hjemlet i udlændingelovens § 36. Der ses ikke at være nogen grund til at stille større krav til en frihedsberøvelse med henblik på overførsel i henhold til Dublin-forordningen end til andre frihedsberøvelser med henblik på afvisning, udsendelse mv. og de forskellige grader af risiko forekommer at kunne blive vanskelige at operere med for både politiet, domstolene og andre involverede.

For så vidt angår de i § 37 stk. 9 specificerede frister for opretholdelse af frihedsberøvelse finder Dansk Flygtningehjælp anledning til at bemærke, at frihedsberøvelse ikke bør kunne opretholdes i situationer hvor det anmodede land har afvist Udlændingestyrelsens anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

Dansk Flygtningehjælp henviser i denne forbindelse til hensigten med Dublin-forordningens artikel 28, som det fremgår af artikel 28, stk. 3, netop er at sikre, at frihedsberøvelse med henblik på at sikre tilstedeværelse i Dublin proceduren skal være så kort som mulig og ikke må overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de nødvendige administrative procedurer. Det hensyn ses ikke foreneligt med situationer, hvor frihedsberøvelse opretholdes i perioden, hvor Udlændingestyrelsen

anmoder en medlemsstat, der har afvist en første anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse, om at revurdere denne anmodning. Dublin-forordningen indeholder ikke frister for besvarelse af sådanne anmodninger om revurdering og det er Dansk Flygtningehjælps erfaring, at denne periode kan være meget lang.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm,
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp
Email: andreas.kamm@drc.dk/Direkte telefon: 33 73 51 30

Jmt. modt

16 SEP. 2013

DIGNITY
DANSK
INSTITUT
MOD TORTUR

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Asyl og visumkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
asyl.visumkontoret@jm.dk

København, d. 12. september 2013
Vores ref. /LAA
Dok. nr. D120913-21819

Vedr.: Høring af udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven(Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Dignity – Dansk Institut mod Tortur er positiv overfor de forslåede ændringer til Udlændingeloven, der derved gennemfører Dublin III-forordningen.

Især styrkelsen af retsgarantier for ansøgere om international beskyttelse, ændring af myndighed for klagesagsbehandlingen, udvidet hensyn til uledsagede mindreårige og bemyndigelse af UNHCR til monitorering og kontrolbesøg af flygtninge i Danmark, mener vi vil bistå Danmark i dens overholdelse af sine internationale menneskeretlige forpligtelser.

Vi har derfor ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Therese Maria Rytter

Leder af Juridisk Afdeling

DIGNITY
Dansk Institut Mod Tortur
Borgergade 13
Postboks 2107
1014 København K

Tel. +45 33 76 06 00
Fax +45 33 76 05 10

info@dignityinstitute.dk
www.dignityinstitute.dk

CVR nr. 69735118
P-nr. 1002304764
EAN 5790000278114

Danske Bank Nr.
4183-4310821209

JUSTITSMINISTERIET
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk Kontor

Asyl- og Visumkontoret

København, den 20. september 2013

Journalnr.: 13-112-0008
(Bedes anført ved henvendelse)
Reference JLU

Vedrørende udkast til lovforslag til gennemførelse af Dublin III-forordningen.

Departementets Asyl- og Visumkontor har ved e-mail af 22. august 2013 fremsendt et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (gennemførelse af Dublin III-forordningen) med anmodning om en udtalelse.

Direktoratet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere, Ellebæk og Arrestinspektøren for Syd- og Sønderjylland og Fyn

På Kriminalforsorgens område indeholder det foreliggende udkast et forslag til ændring af udlændingeloven på følgende tre punkter:

- Udtrykkelig lovfæstelse af adskillelseskravet,
- Lovfæstelse af praksis for placering af uledsagede mindreårige (15-17-årige),
- UNHCR's adgang til besøg og brevveksling.

1. Placering i særlige faciliteter og adskillelseskravet
Det fremgår i dag udtrykkeligt af udlændingelovens § 37, stk. 9, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 skal finde sted i særlige faciliteter, og hvis dette ikke er muligt, skal det sikres, at den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte.

Af udkastet fremgår det, at udlændingeloven ikke indeholder en tilsvarende regel for udlændinge, der har søgt om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men at frihedsberøvede asylansøgere dog som hovedregel (jf. lovforslagets pkt. 2.5.1., s. 26) i dag anbringes i Institutionen for frihedsberøvede asylansøgere, Ellebæk (i det følgende benævnt Institutionen Ellebæk), eller i den særlige afdeling i Arresthuset i Aabenraa, og at de således i praksis holdes adskilt fra almindelige indsatte, sådan som det kræves efter forordningens artikel 28, stk. 4, jf. modtagelsesdirektivets artikel 10, stk. 1.

Ifølge lovbemærkningerne finder Justitsministeriet det imidlertid hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af udlændingeloven, at frihedsberøvelse med henblik på overførsel skal ske i særlige faciliteter på samme måde som frihedsberøvelse med henblik på udsendelse.

Da det fremgår af lovbemærkningerne, at der er tale om lovfæstelse af eksisterende praksis, går direktoratet ud fra, at det anførte ikke vil medføre et behov for kapacitetsforøgelse i kriminalforsorgens institutioner for frihedsberøvede asylansøgere, og at der ikke vil ske en ændring af politiets regler/praksis for placering af asylansøgere.

Direktoratet har på den baggrund ikke bemærkninger til dette punkt i udkastet.

Strandgade 100
1401 København K

Telefon 72 55 55 55
Telefax 72 55 47 90

E-post dfk@kriminalforsorgen.dk
Internet www.kriminalforsorgen.dk

2. Placering af uledsagede mindreårige
Frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 af udlændinge, herunder asylansøgere, finder som altovervejende hovedregel sted i Institutionen Ellebæk eller i den særlige afdeling i Arresthuset i Aabenraa (adskilt fra arresthusets øvrige indsatte, dvs. varetægtsarrestanter og evt. afsonere), som har et begrænset antal pladser til brug for frihedsberøvelse af asylansøgere. Ophold i arresthusets asylafdeling er som oftest af kort varighed (under 24 timer). Frihedsberøvelse af mindreårige asylansøgere (15-17-årige) finder således ikke sted i fængsler, idet det bemærkes, at Institutionen Ellebæk og arresthusets asylafdeling ikke er at betragte som et fængsel.

I øvrigt fremgår det af lovbemærkningerne, at der alene er tale om en lovfæstelse af eksisterende praksis på området, og direktoratet har således ikke bemærkninger hertil.

3.
Direktoratet har ikke bemærkninger til den foreslåede ændring af udlændingelovens § 37 d, stk. 1, 4. pkt., og § 37 e, stk. 2, 2. pkt., hvorefter repræsentanter for UNHCR fremover skal have mulighed for ukontrolleret besøg hos og brevveksling med frihedsberøvede asylansøgere.

Med venlig hilsen

Jakob Schiøler

| FLYGTNINGENÆVNET |

Justitsministeriet

Dato: 19. september 2013
Sagsbeh. STH

Justitsministeriet har ved e-mail af 22. august 2013 anmodet Flygtningenævnet om en udtalelse til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

Udkastet har været drøftet på møder i Flygtningenævnets formandskab og i nævnets koordinationsudvalg den 18. og 19. september 2013.

Flygtningenævnet skal i den anledning udtale følgende:

Flygtningenævnet finder, at det bør overvejes, hvorvidt det er foreneligt med forordningens artikel 26, stk. 1, og 2, at udgangspunktet for fristberegningen i lovforslagets § 1, nr. 20, (§ 53 a, stk. 2, 2. pkt.), synes at forudsætte, at 7-dages fristen beregnes fra det tidspunkt, hvor en anmodning om afvisning eller overførsel besluttes fremsat over for en anden medlemsstat. I forordningen synes det således at være tidspunktet for den anden medlemsstats eventuelle accept af anmodningen, der er udgangspunktet for beregningen.

Flygtningenævnet finder endvidere, at det anførte i afsnit 2.4.3.1., side 21 ø., i de almindelige bemærkninger om, at nævnet som udgangspunkt skal kunne afgøre en klage "inden 10 hverdage fra indgivelsen af klagen" bør ændres til "inden 10 hverdag fra modtagelsen af klagen" med henblik på at sikre den fornødne tid til behandlingen af klagen.

Herudover finder nævnet, at det bør overvejes at lovfæste den absolutte 3 dages frist for et eventuelt skriftligt indlæg, der er omtalt side 21. n., i bemærkningerne til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Bent Ove Jespersen

Adelgade 11-13
1304 København K
Telefon: +45 3392 3334
Telefax: +45 3391 9400
E-mail: fln@inm.dk
Hjemmeside: www.fln.dk

Høringssvar

fra Foreningen af Udlændingeretsadvokater

Vedrørende udkast til forslag om ændring af Udlændingeloven (gennemførelse af Dublin III – forordningen)

Justitsministeriets sagsnr. 2012-969-0039

Ad Klagefrist:

Det er foreningens opfattelse af en klagefrist på 7 dage er for kort og finder, at eksempelvis 14 dage vil være mere passende.

Foreningen kan ikke tilslutte sig en ordning, hvorefter en for sent indgivet klage, afvises. Såfremt klagen afgives for sent, kunne det evt. tillægges betydning for spørgsmålet om opsættende virkning. I en sådan situation, kunne tilbagetagelsen til den umiddelbart ansvarlige medlemsstat ske, men dog stadig således at klagen bliver behandlet.

Dette vil især være relevant i de tilfælde, hvor ansøger har familiemæssig tilknytning i Danmark. Det er foreningens opfattelse, at en sådan absolut frist kan kollidere med internationale forpligtelser og almindelige forvaltningsretlige principper.

Ligeledes er det foreningens opfattelse, at en frist på 3 dage til at rette op på et manglende skriftligt indlæg er for kort. Det er endvidere foreningens opfattelse at en absolut regel om at afvise et for sent indleveret indlæg, kan kollidere med internationale forpligtelser og forvaltningsretlige principper.

Det vil være vanskeligt at forestille sig Flygtningenævnet træffe en materielt korrekt afgørelse om tilbagesendelse uden inddragelse af væsentlige oplysninger (eksempelvis at ansøger har ægtefælle/kæreste og barn i Danmark) alene fordi indlægget er kommet for sent.

Ad Retshjælp:

Foreningen er enig i Justitsministeriets beskrivelse af den særlige indsigt som Dansk Flygtningehjælp som uafhængig organisation kan tilbyde. Det er imidlertid foreningens opfattelse, at retshjælp i forordningens forstand indebærer ret til bistand ved advokat.

Konsekvensen af forslaget om at lægge disse opgaver over til Dansk Flygtningehjælp, vil være, at den hidtidige adgang til retshjælp i forbindelse med klager over offentlige myndigheders afgørelser under den offentlige retshjælpsordning ved advokater, vil bortfalde.

Ad Flygtningenævnet som klageinstans:

Foreningen kan i det væsentligste tilslutte sig forslaget – herunder også at simple sager afgøres på formandskompetence. Foreningen tænker her på sager, hvor intet andet end ophold i en anden medlemsstat eller visum udstedt i en anden medlemsstat foreligger til bedømmelse.

Der er dog foreningens opfattelse, at der med lovforslaget lægges for snævre grænser for behandling på skriftlige og mundtlige nævn. Nævnsbehandling bør ikke reserveres alene til sager "af væsentlig principiel betydning".

I den forbindelse synes det uklart, hvorledes væsentlig principiel betydning adskiller sig fra principiel betydning. Efter foreningens opfattelse indebærer principiel betydning væsentlighed.

Det er Foreningens opfattelse, at alle ikke simple sager skal nævnsbehandles.

Frederiksberg, den 19. september 2013

På foreningens vegne

Helge Nørrung

formand

Justitsministeriet
Asyl- og Visumkontoret
Asyl.visumkontoret@jm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 3269 8816
LUJJ@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

J. NR. 540.10/29661/LUJJ/MAF

19. SEPTEMBER 2013

HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN (GENNEMFØRELSE AF DUBLIN III-FORORDNINGEN)

Justitsministeriet har ved e-mail af 21. august 2013 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

1. BAGGRUND

Lovforslaget har til formål at gennemføre de nødvendige lovændringer som følge af Danmarks gennemførelse af Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne.

Den nye Dublinforordning er omfattet af det danske retsforbehold, hvorfor Danmark ikke deltog i vedtagelsen, ligesom forordningen ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Danmark har dog tiltrådt den gældende Dublinforordning ved en parallelaftale, hvorefter Danmark har ret til at tilslutte sig den nye retsakt med ændringer på mellemstatsligt grundlag, hvis Danmark inden for 30 dage efter vedtagelsen meddeler Kommissionen, at man vil gennemføre indholdet af ændringerne i national lovgivning. Den 5. juli 2013 gav Danmark Kommissionen besked herom.

Den nye Dublinforordning erstatter Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003, som blev gennemført i Danmark ved lov nr. 323 af 18. maj 2005 om ændring af udlændingeloven (Tilknytning til Eurodacforordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag mv.).

Instituttet finder, at flere af ændringerne som følge af gennemførelse af den nye Dublinforordning er positive, eksempelvis at Flygtningenævnet tillægges beføjelse til at behandle klager om overførsel til en anden medlemsstat, at udlændingene tilbydes retshjælp, og at der fastsættes regler for den tidsmæssige udstrækning af en frihedsberøvelse.

Instituttet har derudover følgende bemærkninger til udkastet.

2. KLAGE OVER AFGØRELSER OM OVERFØRSEL TIL EN ANDEN MEDLEMSSTAT

Det fremgår af den nye Dublinforordnings artikel 27, stk. 1, at ansøgere eller en anden person som omhandlet i forordningens artikel 18, stk. 1, litra c) eller d) har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførelse. Medlemsstaterne skal efter stk. 2 fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler. Stk. 3 forpligter medlemsstaterne til at fastsætte en ordning, hvorefter en klage kan tillægges opsættende virkning.

Med lovforslaget tillægges Flygtningenævnet kompetence som klageinstans i afgørelser om overførsel til en anden medlemsstat. For så vidt angår fristen for indgivelse af klage fremgår det af udkastet, at der indføres en klagefrist på syv dage i disse sager, og at en klage afvises, såfremt denne indgives senere end syv dage efter udlændingen er blevet orienteret om afgørelsen om overførsel.

Udlændingestyrelsen meddeler, inden den anmodede medlemsstats eventuelle accept, en udlænding om at der er truffet afgørelse om, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen. Desuden vejleder styrelsen om reglerne vedrørende klageadgang, opsættende virkning og retshjælp. Hvis udlændingen påklager afgørelsen, vil denne kunne fremsende sine bemærkninger til Udlændingestyrelsen inden modtagelse af den anmodede medlemsstats accept af overførsel. Flygtningenævnets behandling af klagesagen vil afvente den anmodede medlemsstats accept af overførsel. Såfremt Udlændingestyrelsen ikke har modtaget udlændingens/partsrepræsentantens skriftlige bemærkninger inden modtagelse af den anmodede medlemsstats accept, vil Udlændingestyrelsen anmode udlændingen/partsrepræsentanten om at indgive et indlæg inden for tre dage. Såfremt indlæg indgives efter fristen, vil de ikke indgå i klagesagens behandling.

Instituttet finder det uhensigtsmæssigt, at en klage indgivet efter syv dage i alle tilfælde skal afvises. Der kan forekomme særlige situationer,

eksempelvis grundet sygdom, hvor en klage alligevel bør behandles. Det kan efter instituttets opfattelse ikke udelukkes, at en ansøger risikerer at blive overført til en anden medlemsstat i strid med pågældendes rettigheder efter Dublin III-forordningen eller EMRK, hvis Flygtningenævnet er afskåret fra at behandle en klage, som er indgivet senere end syv dage efter afgørelsen om overførsel.

Derudover finder instituttet det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at afskære relevante oplysninger fra at indgå i klagesagsbehandlingen, fordi disse er indkommet efter fristens udløb, men inden sagens afgørelse. Instituttet finder, at myndighederne skal træffe sine afgørelser på baggrund af alle relevante oplysninger i sagen, som foreligger på tidspunktet for afgørelsen, således at det i videst mulig grad sikres, at en materielt korrekt afgørelse træffes.

Instituttet finder ligeledes, at det bør overvejes, hvorvidt en frist på tre dage i praksis vil give ansøger en reel mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger. Derudover bør Udlændingestyrelsen sikre sig, at anmodningen til ansøger/partsrepræsentanten om at fremkomme med oplysninger inden for en bestemt frist er på et sprog, som ansøger forstår eller med rimelighed formodes at forstå. Hvis ansøger ikke kan forventes at kunne læse og/eller forstå en skriftlig anmodning, bør det således sikres, at denne på anden vis får reel mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, således at de i praksis ikke stilles ringere end andre ansøgere.

Endelig finder instituttet anledning til at bemærke, at overførslen af yderligere opgaver til Flygtningenævnet bør give anledning til at sikre, at dette ikke i praksis medfører længere sagsbehandlingstid for realitetsbehandlingen af klagesager om afslag på asyl.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at:

- der i den foreslåede § 53 a, stk. 2 indføres, at klager, som er indgivet senere end syv dage, efter at udlændingen har fået meddelelse om afgørelsen, behandles, hvis særlige grunde taler herfor.

- det overvejes, om der bør gives en længere frist end de foreslåede tre dage til at indgive et skriftligt indlæg i forbindelse med en klage over en afgørelse om overførsel til en anden medlemsstat efter modtagelse af den anmodede medlemsstats accept.

- alle relevante oplysninger i sagen inddrages, såfremt de er modtaget, før der træffes afgørelse i klagesagen.

- det sikres, at ansøgere, som ikke kan læse og/eller forstå en skriftlig anmodning om bemærkninger, på anden vis reelt får mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, således at de i praksis ikke stilles ringere end andre ansøgere.

3. JURIDISK REPRÆSENTANT FOR ULEDSAGEDE MINDREÅRIGE UDLÆNDINGE

Medlemsstaterne skal ifølge den nye Dublinforordnings artikel 27, stk. 4 sikre, at ansøgere eller en anden person som omhandlet i forordningens artikel 18, stk. 1, litra c) eller d) har adgang til retshjælp og om nødvendigt til sproglig bistand. Det fremgår i den forbindelse af udkastet, at udlændinge skal tilbydes retshjælp ved Dansk Flygtningehjælp til afgørelser om overførsel.

FN's Børnekomité har i sin generelle kommentar nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede og separerede børn uden for deres hjemland, blandt andet anført, at uledsagede mindreårige asylansøgere bør have udpeget både en personlig repræsentant og en juridisk repræsentant, som begge bør være til stede under asylsagens samtaler.

I Børnekomitéens seneste konkluderende bemærkninger til Danmark af februar 2011, anbefalede komitéen, at Danmark sikrer, at alle uledsagede mindreårige asylansøgere får en personlig repræsentant samt, hvis det er nødvendigt, retshjælp fra det tidspunkt, hvor den mindreårige ankommer, og indtil den pågældendes asylsag er afsluttet.

Derudover har UNHCR i sin konklusion nr. 107 (2007) om børn i risiko blandt andet anført, at uledsagede mindreårige asylansøgere bør have kvalificeret gratis juridisk eller anden bistand, samt at der bør udpeges en personlig repræsentant eller rådgiver, når et uledsaget barn er identificeret.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik at fremme den enkeltes menneskerettigheder og imødekomme internationale anbefalinger – at:

- det overvejes, om uledsagede mindreårige udlændinge allerede fra tidspunktet for deres ankomst, udover en personlig repræsentant, ligeledes får beskikket en juridisk repræsentant.

4. OVERFØRSEL AF ULEDSAGEDE MINDREÅRIGE UDLÆNDINGE

Efter FN's Børnekonventions artikel 3 skal barnets bedste interesse komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn. FN's Børnekomité har i sin generelle kommentar nr. 14 fra 2013 uddybet indholdet af artikel 3 og har i den forbindelse blandt andet anført, at barnets bedste interesse afgøres individuelt ud fra barnets specifikke forhold, og at barnets personlige baggrund, situation og behov bør tages i betragtning. Vedrørende sårbare børn, såsom eksempelvis mindreårige asylansøgere, fremhæves det, at myndighederne skal vurdere sårbarheden af det enkelte barn ud fra dets konkrete forhold.

Børnekomitéen har sine konkluderende bemærkninger til Danmark af februar 2011 udtrykt bekymring over, at der i sager om uledsagede mindreårige asylansøgere ikke tages tilstrækkeligt hensyn til barnets bedste interesse, og at Danmark bør sikre, at dette sker. Komitéen anbefalede også, at Dublin-forordningen kun anvendes, hvis dette er i barnets interesse.

Ifølge den nye Dublin-forordnings artikel 6, stk. 1 skal barnets bedste interesse være et primært hensyn for medlemsstaterne i forbindelse med alle procedurer i forordningen.

EU-Domstolen afsagde den 6. juni 2013 i sag C-648/11 en afgørelse vedrørende fortolkningen af en bestemmelse i Dublin II-forordningen om tilbagesendelse eller overførsel af uledsagede mindreårige. Domstolen fastslog, at hvis en mindreårig asylansøger, som ikke har familiemedlemmer, der befinder sig lovligt på en medlemsstats område, har indgivet asylansøgninger i mere end én medlemsstat, er den ansvarlige medlemsstat den stat, hvori den mindreårige befinder sig efter at have indgivet en ansøgning om asyl. Domstolen lagde i den forbindelse vægt på barnets bedste interesse, og at proceduren til at fastsætte den ansvarlige medlemsstat ikke forlænges mere end strengt nødvendigt. EU-Domstolen anførte ligeledes, at en sådan fortolkning ikke indebærer, at en uledsaget mindreårig, der har fået realitetsbehandlet og fået afslag på sin asylansøgning, kan tvinge en anden medlemsstat til at behandle en asylansøgning.

Det fremgår af lovforslaget, at det forudsættes, at Flygtningenævnet ved overtagelsen af opgaven som klageinstans over afgørelser om overførsel efter Dublinforordningen generelt tager udgangspunkt i den gældende praksis på området.

Instituttet finder det uklart i hvilket omfang de danske udlændingemyndigheder overfører uledsagede mindreårige (som

eksempelvis har verserende sager eller afsluttede sager) til andre medlemsstater i medfør af Dublinforordningen, og hvorledes barnets bedste interesse inddrages i vurderingen heraf.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at:

- det i lovforslaget fremhæves, at uledsagede mindreårige alene tilbagesendes eller overføres til et andet EU-land efter Dublin-forordningen, hvis dette vil være i barnets bedste interesse, og at Danmark i modsat fald selv behandler den mindreåriges asylansøgning i overensstemmelse med suverænitetsklausulen.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på en afklaring i forhold til menneskeretten – at Danmark:

- der i bemærkningerne til lovforslaget redegøres nærmere for praksis for at tilbagesende eller overføre asylansøgere, herunder særligt uledsagede mindreårige, i medfør af Dublin-forordningen.

5. FRIHEDSBERØVELSE MED HENBLIK PÅ OVERFØRSEL

EMRK artikel 5 om retten til frihed og sikkerhed giver en stat adgang til at frihedsberøve udlændinge, der endnu ikke har fået tilladelse til at opholde sig i staten. Det er dog et krav, at frihedsberøvelsen er lovlig, og at frihedsberøvelsen ikke er vilkårlig.

Torturforbuddet i EMRK artikel 3 indebærer, at en stat skal tage særligt hensyn til sårbare mennesker, hvis staten ønsker at frihedsberøve dem. En stat skal eksempelvis overvåge udviklingen i tilstanden hos frihedsberøvede syge, og de pågældende skal sikres den nødvendige behandling, jf. eksempelvis EMD's dom af 29. januar 2009 i sagen *Slawomir Musial mod Polen*.

UNHCR har også udstedt retningslinjer vedrørende frihedsberøvelse af asylansøgere, hvoraf det for så vidt angår frihedsberøvelse af sårbare asylansøgere blandt andet fremgår, at en stat aktivt bør overveje mulige alternativer forud for en frihedsberøvelse af børn, uledsagede, ældre, ofre for tortur eller traume samt fysisk eller psykisk syge. Idet en frihedsberøvelse kan have en negativ effekt på den pågældendes helbred og trivsel, bør en asylansøger kun frihedsberøves efter udtalelse fra en læge, ligesom der løbende skal foretages en vurdering af konsekvenserne af frihedsberøvelsen af den enkelte.[1]

Ifølge den nye Dublinforordnings artikel 28, stk. 4 finder artikel 9-11 i direktiv 2013/33/EU anvendelse for så vidt angår betingelser og

garantierne for frihedsberøvede personer for at sikre overførselsproceduren til den ansvarlige medlemsstat. Heraf fremgår det blandt andet, at frihedsberøvede sårbare ansøgeres helbred, herunder deres mentale sundhed, skal være et væsentligt anliggende for de nationale myndigheder. Derudover skal medlemsstaterne sikre regelmæssigt tilsyn og passende støtte under hensyntagen til pågældendes særlige situation, herunder helbred.

I forbindelse med besvarelse af et spørgsmål stillet af Folketingets Integrationsudvalg til integrationsministeren i 2011 oplyste Rigspolitiet, at man ved frihedsberøvelse af en udlænding udleverer en vejledningsblanket til den pågældende, hvori der blandt andet står: "Lider De af en sygdom, der kræver behandling, bør De hurtigst muligt fortælle det til politiet". Derudover har politiet som udgangspunkt ikke andre oplysninger om pågældendes helbred inden frihedsberøvelsen.[2]

Amnesty Internationals Danske Lægegruppe offentliggjorde i 2013 en rapport på baggrund af undersøgelse af 22 frihedsberøvede asylansøgere i Kriminalforsorgens Institution for Frihedsberøvede Asylansøgere, Ellebæk, hvoraf det fremgår, at resultaterne indikerer, at nuværende lovgivning og retningslinjer ikke sikrer, at særligt sårbare personer ikke frihedsberøves i Ellebæk. Lægegruppen anbefaler, at der indføres en formaliseret screeningsordning, således at frihedsberøvelse af sårbare asylansøgere undgås.[3]

Det fremgår af lovforslaget, at frihedsberøvede straks skal orienteres skriftligt, på et sprog de forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå, om procedurerne i national ret for at bestride afgørelsen om frihedsberøvelse samt om muligheden for at anmode om juridisk bistand og repræsentation (den foreslåede § 37, stk. 4, 1. pkt.) samt at politiet skal orientere udlændingen skriftligt om de væsentligste faktiske og retlige grunde for afgørelsen om frihedsberøvelse (den foreslåede § 37, stk. 7).

Instituttet finder i den forbindelse anledning til at fremhæve vigtigheden af, at det, udover udlevering af det skriftlige materiale, sikres at udlændinge, som ikke kan læse og/eller forstå det skriftlige materiale, mundtligt får forklaret det udleverede på et sprog, som de forstår.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik at fremme den enkeltes menneskerettigheder og imødekomme internationale anbefalinger – at:

- det søges at begrænse frihedsberøvelse af sårbare asylansøgere, herunder børn samt andre fysisk og psykisk sårbare asylansøgere.

- der indføres obligatorisk helbredsundersøgelse af de asylansøgere, som politiet har til hensigt at frihedsberøve. Sagkyndige læger, psykologer m.fl. bør inddrages og afgive en udtalelse om, hvilken effekt frihedsberøvelse må forventes at have på de pågældendes helbredstilstand.

- det sikres, at frihedsberøvede udlændinge, som ikke kan læse og/eller forstå det skriftlige materiale udleveret i henhold til de foreslåede §§ 37, stk. 4, 1. pkt. og 37, stk. 7, 2. pkt., ligeledes får adgang til samme informationer, som de udlændinge, som kan gøre sig bekendt hermed gennem det skriftlige materiale.

Der henvises til sagsnr. 2012-969-0039.

Venlig hilsen

Lucienne J. L. Jørgensen

---

[1] "Detention Guidelines, Guidelines on the Applicable Criteria and Standards relating to the Detention of Asylum-Seekers and Alternatives to Detention", UNHCR 2012, side 33.

[2] Besvarelse af spørgsmål nr. 221 (alm. del) stillet af Folketingets Integrationsudvalg til integrationsministeren den 16. februar 2011.

[3] Amnesty Internationals Danske Lægegruppe, *"Frihedsberøvede asylansøgere i Ellebæk, Traumatiseringsgrad og helbredstilstand blandt frihedsberøvede asylansøgere i Institutionen Ellebæk"*, Amnesty International 2013.

Red Barnet
Save the Children Denmark

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

Mail: asyl.visumkontoret@jm.dk

Att: Marie-Louise Vindahl Andersen

Dato 13.09.19

VEDRØRENDE HØRING OM UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN (GENNEMFØRELSE AF DUBLIN III-FORORDNINGEN)

Red Barnet takker for muligheden for at udtale os om lovforslaget om gennemforslen af Dublin III-forordningen.

Hensynet til barnets tarv

Dublin III-forordningen indeholder en del forbedringer for uledsagede børn, som Red Barnet det forløbne år har arbejdet for på europæisk plan. Det glæder os naturligvis meget. Disse forbedringer inkluderer bl.a. retslige rammer for definitionen af familie, hvor staterne skal arbejde for familiesammenføring med familiemedlemmer, søskende eller slægtninge. Forbedringerne inkluderer også retslige rammer for, at beslutningen om, hvor et barns asylbehandling skal finde sted, skal afgøres ud fra princippet om barnets tarv. Samt at staterne skal fastsætte proceduremæssige garantier for uledsagede børn på grund af deres særlige sårbarhed.

Derfor er vi dybt forundret over, at hensynet til barnets tarv ikke fremgår af ændringsforslaget. Det fremgår tydeligt af Dublin III-forordningen, at medlemsstaterne først og fremmest skal tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af forordningen. Og der gives specifikke anvisninger til, hvad det indebærer for medlemsstaterne. Vi mener derfor, at dette hensyn skal skrives ind i den danske udlændingelov i forbindelse med gennemforslen af Dublin III-forordningen. Red Barnet mener derudover, at der bør etableres procedurer, der sikrer, at hensynet til barnets tarv bliver det primære hensyn i alle Dublin-afgørelser, der omfatter børn.

Frihedsberøvelse af uledsagede børn

Af lovforslaget fremgår det, *at børn ikke må frihedsberøves i fængsler* (§ 37, stk. 10), og der argumenteres med, at børn, der frihedsberøves i Institutionen Ellebæk eller Aabenraa Arresthus, ikke anbringes sammen med *kriminelle.*

Red Barnet finder, at lovforslaget ikke tydeligt nok understreger, at børn som udgangspunkt ikke skal frihedsberøves. Frihedsberøvelse kan kun ske som sidste udvej og i kortest mulige tidsrum. I den ekstraordinære situation at et barn frihedsberøves, skal barnet være adskilt *fra voksne* (og ikke bare voksne, der har begået kriminalitet)(Børnekonventionen art. 37). *"Special arrangements must be made for living quarters that are suitable for children and that separate them from adults, unless it is considered in the child's best interests not to do so. Indeed, the underlying approach to such a programme should be "care" and not "detention".*[1] I flg. FN's Børnekomité skal Danmark derudover gøre sit yderste for at fremskynde processer, så børn hurtigst muligt kan få deres frihed tilbage[2]

Derfor mener Red Barnet, at forslaget bør ændres, så Dublin III-forordningen bliver gennemført i dansk lovgivning og praksis på en sådan måde, at Danmark overholder sine forpligtelser over for børn ifølge Børnekonventionen og at det fremgår, at børn kun kan frihedsberøves som sidste udvej, i kortest mulige tidsrum og aldrig sammen med voksne.

Spørgsmål til høringssvaret kan rettes til Inger Backer Neufeld, Børnepolitisk rådgiver 3524 8539/in@redbarnet.dk

Med venlig hilsen

Mimi Jakobsen
Generalsekretær

[1] FN's Børnekomité: General Comment No. 6 (2005): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside Their Country of Origin CRC/GC/2005/6 (63)
[2] CRC/GC/2005/6 (61-62)

Høringssvar fra foreningen **Refugees Welcome**

vedr.:

Lov om ændring af udlændingeloven
(Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Høringsfrist 19.09.2013

Det meste af lovforslaget har vi ingen bemærkninger til. Der er tale om implementering af et antal allerede vedtagne ændringer, hvoraf de fleste fra vores side anses som forbedringer. Vi har dog et par bemærkninger i forhold til Justitsministeriets praktiske forslag og formuleringer.

Vi er meget glade for, at der nu indføres opsættende virkning ved klager over Dublin-afgørelser. Det er også fornuftigt at overholde relativt **korte tidsfrister**, da det er i alles interesse at selve asylproceduren kommer i gang hurtigst muligt. Vi mener dog, at 7 dages frist til at indsende en klage og 10 dage til at tage stilling til klagen er for kort tid. Rent praktisk vil det være svært for asylansøgeren at forstå sin situation, opsøge Dansk Flygtningehjælp eller en advokat samt få klagen formuleret og sendt af sted indenfor 7 dage. Der er både problemer i forhold til transport, tolke og periodevist stort arbejdspres hos Dansk Flygtningehjælp.

Når Flygtningenævnet overtager klagesagerne, vil vi anbefale at der bliver et krav om **afrapportering,** således at man kan få et overblik over, hvilken type og hvor mange klagesager, der tages op til nævnsbehandling (og ikke blot behandles af nævnsformanden).

To steder i teksten, nemlig side 27 og 32, påstår den danske stat at **"mindreårige i praksis ikke frihedsberøves i fængsler i Danmark"**. Det er ikke korrekt. Institutionen Ellebæk er på alle måder at betragte som et fængsel, uanset om man kalder det sådan eller ej, og ifølge Kriminalforsorgens egen opgørelse var der i 2011 indsat 25 børn mellem 15 og 17 år samt 5 forældre/barn-indsættelser i Ellebæk.

Desuden nævnes i lovforslaget, at der gælder særlige regler for **fængsling af sårbare personer**. Dette kan Danmark ifølge sagens natur ikke leve op til, eftersom der ikke foregår nogen form for screening af, om der kunne være tale om en sårbar person inden vedkommende indsættes i Ellebæk. Der er adskillige konkrete eksempler på, at torturofre, psykisk syge og gravide kvinder har været indsat i længere perioder, se fx dokumentation i Amnesty bladet februar 2011.

Bemærkningen på side 34 om at man forudsætter, **at praksis fortsætter som hidtil**, er meget uheldig. Justitsministeriet har ganske rigtigt hidtil haft en meget rigid tilgang til Dublin-forordningen, men der er nu tale om en helt ny tekst (Dublin III) og om at en dommer skal tage stilling i modsætning til tidligere, hvor det var embedsmænd. Det er urimeligt, at Justitsministeriet på den måde giver udtryk for en negativ forventning omkring antallet af imødekomne klager.

Refugees Welcome
Dronningensgade 14
1420 Kbh K

www.refugeeswelcome.dk / kontakt@refugeeswelcome.dk

Røde Kors
Blegdamsvej 27
2100 København Ø

Tlf. 3525 9200
info@rodekors.dk

HØRINGSSVAR

19. september 2013

Til: Justitsministeriet

Høring vedrørende Udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeloven med henblik på gennemførelse af Dublin III forordningen

Røde Kors har modtaget ovennævnte lovudkast i høring og har følgende bemærkninger:

Røde Kors finder det meget positivt, at der med det foreslåede gennemføres en sikring af retsgarantierne på området. Det er især positivt, at der formuleres klare begrænsninger for frihedsberøvelse af asylansøgere med henblik på udsendelse i medfør af Dublin forordningen. Røde Kors understreger vigtigheden af, at mulighederne for mindre indgribende tiltag end frihedsberøvelser altid overvejes nøje.

Røde Kors er også enig i, at de foreslåede bestemmelser medfører en øget fokus på information til asylansøgerne om afgørelser, der træffes i medfør af Dublinforordningen i og med at der etableres klageadgang til Flygtningenævnet og særskilt tilrettelagt rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp. Dette er klare forbedringer, der vil være medvirkende til øge gennemsigtigheden i processen for asylansøgerne.

Fra arbejdet med asylansøgere i Danmark er det Røde Kors´ oplevelse, at risikoen for tilbagesendelse til et andet land, i medfør af Dublinforordningen, i nogle sammenhænge vil medføre en betydelig frygt. Nemlig for de mennesker, som har været udsat for traumatiske oplevelser i andre europæiske lande under deres flugt (eksempelvis i Italien og Ungarn). Røde Kors har ved tidligere lejligheder derfor opfordret til, at Dublinforordningens humantære klausul anvendes i videre omfang i sådanne sager, og finder fortsat, at der er vægtige humanitære grunde til det.

Venlig hilsen

Anders Ladekarl

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

24. september 2013

Til Justitsministeriet !

Vi takker for det tilsendte lovforslag om Lov om ændring af Udlændingeloven vedr. gennemførelse af Dublin III-forordningen i Danmark.

Grundlæggende er vi imod, at Danmark får en parallelaftale til Dublin III, da Danmark ikke er medlem af EUs direktiver om asylprocedure, modtageforhold, og beskyttelsesgrunde. Desuden lever Danmark i praksis ikke op til Flygtningekonventionens regler om non-refoulement, men har tvangstilbagesendt afviste asylansøgere til lande og under betingelser hvor de var i høj risiko for tortur og forfølgelse. Fx for to år siden til Syrien, hvor én blev tortureret i lufthavnen i Damaskus, og aktuelt i 2013 til Iran med forhandlinger i Teheran lufthavn mellem dansk politi og indrejsemyndighederne i Iran, om hvorvidt Iran vil modtage (formodede) iranere uden iransk pas.
Dublin III forbyder sine medlemslande at udsende en person til en anden medlemsstat, hvis der er risiko for at personen vil blive udsat for umenneskelig og nedværdigende behandling.

Uanset manglende tilslutning til direktiverne lever den danske asylpolitik heller ikke op til EUs standarder. Således risikerer borgere, der søger asyl i Danmark som 1. asylland:

- en mindre retfærdig asylproces end i andre EU-lande, uden mulighed for en uvildig domstolsprøvelse af et evt. afslag: vi finder ikke at Flygtningenævnet er en domstol eller ligner en domstol, ligesom asylansøgere i Danmark ikke har ret til at få deres sag prøvet i det almindelige retssystem, og Ombudsmandsinstitutionen er sat ud af kraft i disse sager.

- reelt strengere krav om at være personligt, konkret og individuelt forfulgt og ringere muligheder for subsidiær beskyttelse end i EU-lande, som er medlem af Dublin III

- ringere betingelser på en række områder i modtagelsesfasen og for familiesammenføring

- umenneskelige betingelser, herunder "motiverende foranstaltninger" for afviste asylansøgere, som ikke kan hjemsendes med tvang, da det vil være refoulement

- og i praksis risiko for refoulement.

Bemærkninger til selve forslaget om lovændringer:

Uanset ligheder i EU's formuleringer i "asylpakken" foreslår vi følgende ændringer:

Side 2 i §37, stk 4, pkt 1 fjernes sætningen: "eller med rimelighed kan formodes at forstå". Det samme gælder på side 2 i i §37 stk 7, 2. pkt.

Begrundelse: Vi mener, at hvis asylansøgeren ikke kan forstå en afgørelse, må der tilkaldes en tolk mhp. oversættelse heraf.

Side 3, § 37 stk 10: "i fængsler" udgår, dvs. sætningen ændres til: Uledsagede mindreårige må ikke frihedsberøves.
Begrundelse: Der skal tages hensyn til grundlaget for Børnekonventionen, hvor enhver handling skal ske "efter barnets bedste ". Vi mener, ikke, at det kan inkludere, at et barn frihedsberøves mhp. afvisning eller overførsel til et andet land.

§48 c og d: bør efter vores mening forblive og ikke ophæves.
Begrundelse:
§48 c vil også være relevant i forhold til at samle en asylfamilie jf. punkt 17 i Dublin III:
"Enhver medlemsstat bør kunne fravige ansvarskriterierne, navnlig af humanitære og menneskelige grunde, for at sammenføre familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om denne behandling ikke er dens ansvar i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i denne forordning. "

Der kan desuden være tilfælde, hvor en meget syg asylansøger ikke bør flyttes til et andet land, med mindre vedkommende selv ønsker det.
M.h.t. §48 d bør en lægelig instans evt. inddrages heri, hvis den humanitære årsag er begrundet i alvorlig sygdom.

Venlig hilsen,
SOS mod Racisme

Anne Nielsen
Næstformand

Jette Møller
Formand

DATATILSYNET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk og
asyl.visumkontoret@jm.dk

18. september 2013

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2013-111-0050
Sagsbehandler
André Dybdal Pape
Direkte 3319 3223

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Ved brev af 22. august 2013 har Justitsministeriet sendt ovennævnte udkast til Datatilsynet og anmodet om tilsynets eventuelle bemærkninger hertil.

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

André Dybdal Pape

DEN KATOLSKE KIRKE I DANMARK
ANSGARSTIFTELSEN

GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

TLF. (45) 33 55 60 80
MAIL hjor@katolsk.dk

KIT
Kirkernes Integrations Tjeneste
Smallegade 47, 1
2000 Frederiksberg
Tlf: 32 84 60 16
Mail: info@kit-danmark.dk

16. september 2013

Justitsministeriet, Udlændingeafdelingen
Vedr. sagsnr. 2012-969-0039

Høringssvar i forbindelse med udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Den katolske Kirke i Danmark og Kirkernes Integrations Tjeneste takker for det tilsendte materiale i forbindelse med afgivelse af høringssvar til udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

Vi har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hans Henrik Lund
Daglig leder
Kirkernes Integrations Tjeneste

Helle Jørgensen
Sprog- og Integrationskonsulent
Den katolske Kirke i Danmark

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-53-13
Den 20/09-2013

Justitsministeriet har den 23. august 2013 anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes efter anmodning til asyl.visumkontoret@jm.dk.

Der henvises til sagsnummer 2012-969-0039.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Gråbrødre Kirkestræde 3, 8800 Viborg Tlf. 86 62 62 00 (Telefax 86 62 63 65) www.vestrelandsret.dk

Østre Landsret
Præsidenten

Den 17 SEP. 2013
J.nr. 40A-ØL-49-13
Init: cr

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved mail af 22. august 2013 (Sagsnr. 2012-969-0039) anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

RÅDET FOR ETNISKE MINORITETER

Til Justitsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato:	5. september 2013
Kontor:	Sekretariatet
Sagsbeh.:	MNS

Høringssvar vedrørende udkast til lov om ændring af udlændingeloven
(Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Hermed fremsender Rådet for Etniske Minoriteter svar på ovenstående høring. Rådet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Muhsin T.

Muhsin Türkyilmaz
Formand for Rådet for Etniske Minoriteter

Sekretariatet for Rådet for Etniske Minoriteter
Holmens Kanal 22
1060 København K

Telefon: 41 85 10 69
Mail: rem@sm.dk
Web: www.rem.dk

Shari Boateng

Fra: £Asyl og Visumkontoret (951s71)
Sendt: 30. august 2013 09:16
Til: Marie-Louise Vindahl Andersen
Emne: VS: Høring: lovforslag om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Fra: HJE004@politi.dk [mailto:HJE004@politi.dk]
Sendt: 29. august 2013 16:15
Til: £Asyl og Visumkontoret (951s71)
Emne: VS: Høring: lovforslag om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Rigspolitiet har ikke bemærkninger til udkastet til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

Med venlig hilsen

Hans-Viggo Jensen
Seniorrådgiver

RIGSPOLITIET **POLITI**
Politiområdet
Nationalt Udlændingecenter

Postadresse:
Polititorvet 14, 1780 København V.

Besøgsadresser:
Ejby Industrivej 125-135, 2600 Glostrup
Sandholmgårdsvej 40, 3460 Birkerød

Tlf.: +45 45155200
Lokal: (15) 5200
Mobil: +45 51233009
E-mail: hje004@politi.dk
Web: www.politi.dk

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 22. august 2013 17:14
Til: amnesty@amnesty.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; kontakt@amnesti-nu.dk; Lblinkenberg@amnesty.dk; cjuul@amnesty.dk; brd@brd.dk; bv@bornsvilkar.dk; drc@drc.dk; mail@danskeadvokater.dk; dt@datatilsynet.dk; main@helsinki-komiteen.dk; bispekontor@katolsk.dk; hjor@katolsk.dk; rct@rct.dk; $Direktoratet for Kriminalforsorgen; drc@drcenter.dk; loni@domstol.dk; dommerforeningen@gmail.com; hoeringer@dommerfm.dk; fln@inm.dk; kontakt@flygtningeunderjorden.dk; hnorrung@gmail.com; birgittewaarst@mail.dk; synnove.falkronne@gmail.com; riomfr@fo.stm.dk; riomgr@gl.stm.dk; postmaster@indvandrerraadgivningen.dk; leif-randeris@indvandrerraadgivningen.dk; info@humanrights.dk; info@kit-danmark.dk; hhl@kit-danmark.dk; er@homannlaw.dk; formand@retspolitik.dk; redbarnet@redbarnet.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; POL FP NUC Sikker; POL FP NUC Sikker; info@rodekors.dk; rem@sm.dk; sos@sosmodracisme.dk; dirstab@us.dk; guerrerc@unhch.org; info@aegteskabudengraenser.dk
Emne: Høring: lovforslag om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen)

Justitsministeriet skal hermed anmode om en udtalelse om vedhæftede udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af Dublin III-forordningen).

Justitsministeriet skal anmode om at modtage udtalelsen senest den 19. september 2013. Udtalelsen bedes sendt til asyl.visumkontoret@jm.dk.

Der vedhæftes en oversigt over hørte myndigheder og organisationer mv.

Med venlig hilsen

Marie-Louise Vindahl Andersen